

Til socialministeren og alle
medlemmer af socialudvalget.

Skanderborg den 29. september 2015

Kære alle i Folketingets Socialudvalg..

Jeg hedder Lasse Mortensen, uddannet sygeplejerske, arbejder nu på fuld tid med Sølund Musik Festival, verdens største festival for- og med udviklingshæmmede mennesker. Mine primære arbejdsområder er organisation – og administration af økonomi, samt inklusion af "brugerne". Festivalen er almenyttig, momsfrataget og godkendt efter momslovens §8A (gavemodtagelse og momsrefusion).

Vi har jo, *ikke i ubemærkethed*, gjort opmærksom på, at ledsagerordningen i sin nuværende form, er en væsentlig forringelse af en i forvejen skrøbelig gruppe menneskers mulighed for social udfoldelse / -samvær. Uden "den trygge - / - kendte ledsager" er mange af de fysisk-, psykisk - og socialt dårligstillede festival deltagere afskåret fra at komme med.

Den tidligere socialminister Manu Sareen udtrykte det på denne måde(citat): *"Jeg må konstatere at 12 af landets kommuner holder på det nærmeste, mennesker med nedsat funktionsevne, indespærret i eget hjem"* Manu Sareen gjorde ikke noget, og det er en kæmpe fejl. Det kan vi i fællesskab lave om på.

Vi har indtil nu, trods massiv støtte fra flere folketingsgrupper, ikke kunnet ændre reglerne. Der er forsat forskel på:

1. - om man er udviklingshæmmet og bor i eget hjem, hos far og mor....
 - i. (da har man ret til 15 timers ledsagelse om måneden max 90 timer ½ årligt.
2. - om man bor på kommunalt bosted....
 - i. Da har man *ikke* ret til 15 timers ledsagelse

Så er der hele spørgsmålet om udviklingshæmmede mennesker må bruge deres egne penge på ledsagelse tui oplevelser af enhver art.

1. Ja det må de gerne, men det skal være til en helt ukendt ledsager i privat regi. Man kan ikke få sin kendte-/trygge ledsager med. (en kommunalbestyrelse må ikke tilbyde pædagogisk ledsagelse til mennesker med nedsat funktionsevne, og tage sig betalt herfor) Det betyder:
 - i. De kommer ikke uden for en dør. De føler sig utrygge og endelig er der meget ansvarsfuldt personale der vil lade deres svage, ofte meget skrøbelige beboere tage ud af huset med en vildtfremmed
 - ii. Det er et faktum at vores udviklingshæmmede medborgere bliver rigere og rigere. Deres konto stiger år for år, for de kan jo ikke bruge deres penge. Det på trods af de IKKE er umyndiggjort.

En, i forvejen, skrøbelige-/ofte utrygge mennesker kan ikke (**og skal da ikke!**) på ture med en vildtfremmed. Dertil skal lægges det faktum at vedkommende skal betale for den vidt fremmede. Undskyld – Det virker meget umenneskeligt, og kunne godt tænkes at stride mod konventionerne(selv om det er farligt at skrive).

Vi mener:

- at der er regler i serviceloven, der skal revurderes
- at der er ledsager regler, som skal overholdes af de kommunale bosteder. (der må ikke fifles med reglerne, det er sagen og konsekvenserne alt for alvorlig til.
- alle mennesker har ret til et oplevelses – og indholdsrigt, og det er vores pligt at sikre dette
- at der skal findes en udvej. Hvor der er vilje, er der håb". "Ingen gør jo det her for at genere nogen".

Det er jo ikke 21 dages turen på fotosafari i Kenya vi taler om, nej det er helt almindelige oplevelser, ture (om man vil) som vi andre tager for helt naturlige.

- Turen hjem til far og mor.
- Turen hjem til sin kæreste
- Fisketuren
- Café besøget
- Fodboldkampen om søndagen på stadion
- I biografen
- og ja til sin egen musik festival en gang om året.

Vi må konstatere at (vi er fuldt ud klar over, I kender servicelovens tekst, men til opklaring nævnes det):

- *Serviceloven siger at en kommunalbestyrelse ikke må yde socialpædagogisk støtte eller ledsagelse til mennesker med nedsat funktionsevne og tage sig betalt herfor...* (det er godt, det er ædel tankegang og det er let forståeligt) Men de virker IKKE i praksis. Mange kommuner føler sig så meget under pres, så de må prioritere "ledsagelsen" væk. Konklusion: udviklingshæmmede mennesker der *har* brug for ledsagelse kommer tilnærmelsesvis ikke ud.

Vi ville så gerne nøjes med at søge løsninger der gavner alle, men vi ved hvor svært det kan være for politikere at "få enderne til at nå sammen", vi ved hvor lang tid det kan tage, men vi har bare ikke den tid.

Alle jer der støttede i den første del af vores kamp for bedre vilkår for udviklingshæmmede mennesker, og alle jer der nu "er kommet til" (tillykke med det) – Hjælp os med at løse op for dette store problem.

- Lad os få ensartet regler uanset hvor i landet man bor.
- Lad os nu få ens regler uanset om man bor privat eller på kommunalt bosted.
- Lad os nu give udviklingshæmmede mennesker muligheden for at bruge deres penge til det de gerne vil.
- Lad os sammen med interesseorganisationerne få sat et regelsæt op for brugen af "Brugernes" egne penge – Det må være muligt

I håb om, at alle der ikke kan klare, "en tur i byen", på besøg hos familien, eller på ferie, uden ledsagelse, nu får den retfærdighed, de har fortjent – Ser vi frem til at høre fra jer.

Med venlig hilsen

Pva

Sølund Musik Festival

Lasse Mortensen
festivalleder